

Venskabsforeningens sommerrejse til Klagenfurt 6.-9.9.2012.



1.dag. Torsdag d. 6.9.

Vi skulle op kl-3,00 for at være i lufthavnen kl. 5.15. Vi stod op straks urene ringede – og det var rimelig nemt. Jeg følte mig ikke træt. Kl. 3,30 ringede jeg til Arne Hermann og fik straks kontakt. Taxaen til 5 personer var bestilt til kl. 4,30, og den var der 5 minutter før tid. Turen og afhentningen af de andre, Jane, Arne og Lejla gik planmæssigt, det var nemlig en lokalkendt chauffør. Han havde gået i skole med Jonna og Svens søn, ”Buller”.

Vi mødte de øvrige rejsedeltagere i forhallen, og jeg fik købt en eau de toilette ”Champs-Elysées”, som kun kan købes i lufthavnen (til 450 kr) inden vi gik til gaten. Vi kom om bord i god tid og flyet startede til tiden.

Vi fik en muffin, en juice og en kop kaffe, inden vi stod af i Wien for at vente 50 minutter på flyet til Klagenfurt.

I Wien var det helt overskyet, så vi fik bange anelser om vejret. Det blev dog bedre, og ved ankomsten til Klagenfurt kunne vi se solen. Vi fløj det sidste stykke med et Dash 8 fly, (den flytype, der tidligere var forulykket i Danmark på grund af dets svage konstruktion af landingsstellet og derfor blev solgt af SAS til et andet flyselskab)

Jeg var glad for vore ”hårde” kuffertyper. Kirstens Alslunds bløde kuffert, som hun havde lånt, blev helt ødelagt, så hun havde et værre mas med at klage til flyselskabet om erstatning. Navneskiltet på Jørgens kuffert var også revet af.

I lufthavnen holdt en bus for at køre os til vores hotel. I elevatoren stod en masse firmanavne, og hotellet lå øverst oppe på 3. og 4. etage. Receptionen befandt sig på 4. etage. Her fik vi nøglerne til vores værelser, der alle lå på 3. etage. På hotellet måtte vi enten gå ned eller bruge værelsets nøgle for at komme ned til 3. etage med elevatoren. Værelserne var absolut pæne. Senere fik vi at vide, at Hotellet var et ”Dach hotel”, en type vi aldrig havde set eller hørt om før, men det virkede. Efter at være ”rykket ind” på værelset skyndte jeg mig at skifte tøj, for det var meget varmt, og solen

skinnede nu. Derefter gik vi ned på gaden for det var aftalt, at rejseholdet skulle spise frokost på en restaurant ved Wörthersee inden vi skulle ud at sejle. Da vi kom ned på gaden, var der gabende tomt. Vi stod og gloede lidt – og troede, at alle var gået uden os! Jørgen prøvede så at gå rundt om bygningen – og fandt resten af vores lille rejseselskab på den anden side. Det viste sig så, at der var udgang fra hotellet til 2 sider.

Vi kørte med bussen ud til Wörthersee og fik en dame fra rådhuset, Ewa Janica, med, og en mand Horst Petschvig som tolk. Han var østriger, men havde været i Danmark efter 2. verdenskrig som wienerbarn. Han var da 10 år, men kom senere tilbage til Danmark og havde boet her i 33 år, så han var ret god til dansk. Der var meget smukt ved Wörthersee, og restauranten lå lige ned til søen. Vi fik nogle vældig gode pizzaer og gik derefter ned til anløbsbroen, hvor skibet, vi skulle sejle med, lå. Det var blevet regnvejr, så vi måtte skynde os om bord og i tørvejr, for snart høvlede det ned i stridende strømme. Til at begynde med måtte vi stå op, for de passagerer, der havde siddet på soldækket, var gået ned og havde indtaget alle de indendørs siddepladser. Bygen var dog hurtigt overstået, og resten af dagen var det fint solskin igen. Vi gik op på soldækket (og blev våde bagi). Det blev en vellykket og smuk sejltur, og vi købte nogen meget store og flotte is. Vi sejlede fra den ene ende af søen til den anden. Vi gik rundt i Velden, der er en rigtig turistby, og meget flot. Der var dog meget støj, fordi der var motorcykeltræf med mange (over 100.000) motorcykler fra hele verden. Der var også nogle fra Danmark, som vi talte med. De var fra Sønderjylland. Vi kørte med bussen tilbage til vores hotel i Klagenfurt for at spise til middag. Vi mødtes neden for hotellet kl. 19,30, og derfra gik vi hen til et bryggeri, hvor vi fik kalvekød med grønsager og kartofler, og vi drak bryggeriets eget øl til. Bagefter gik vi hjem i seng. Det havde været en lang og trættende, men meget dejlig dag i et mildt vejr.

2. dag. Fredag d.7/9.



Vi stod planmæssigt op – Jørgen kl. 6,00 og jeg lidt senere – lidt i 7. Vi gik op - fra 3. til 4. sal – og spiste en udmærket morgenmad. Vi boede på 3. sal og reception, og morgenmadsrestaurant incl. en stor og flot terrasse, var på 4. sal. Efter morgenmadsresten skulle vi med bus kl. 9,00 ind til Klagenfurt rådhus, hvor vi blev modtaget i byrådsalen af et byrådsmedlem, fordi borgmesteren havde ferie. Han forklarede, og Horst oversatte. Borgmesteren, Chr. Schneider, var fra Frihedspartiet. Han selv hed Gerhardt Reinisch, og var fra samme parti. Hans ressort var bolig- og ungdomsområdet. Han var i gang med et projekt for unge og havde forskellige ideer. I juni var der nogle unge gymnaster fra Gladsaxe på

besøg.

Klagenfurt har været venskabsby med Gladsaxe i over 40 år, og borgmesteren havde været på besøg i Gladsaxe i 2002. Gensidige besøg af forskellig slags har fundet sted i 2012. Vi var 3. hold fra

Gladsaxe. Man forventede godt vejr de næste dage, sagde han, og det holdt stik. Lars Abel holdt også tale (oversat af Horst), og han talte om Erhard Jacobsen – der betragtede venskabsbyarbejdet som en slags kontakt til mellemfolkeligt samkvem. Han hilste også fra borgmester Karin Søjberg Holst, og gaver blev udvekslet.

Dragen er Klagenfurts bomærke (man klagede over dragen). Der var bygget et nyt stadion i anledning af et verdensmesterskab, og det var meningen, at det skulle rives ned bagefter, fordi det var for stort, men man fandt ud af, at det kunne bruges til andre formål – koncerter f. eks. Der er 45 medlemmer i byrådet, og de vælges for 6 år ad gangen. Fordelingen er: Frihedspartiet: 19, Socialdemokratiet: 10, Konservative: 9, De grønne: 4, frigængere: 3. Man har (som alle andre) finansproblemer, og der er 8 % arbejdsløse. Alt gælder kun for Klagenfurt by. Der er 9 forbundsländer i Østrig, og Klagenfurt hører til Kärnten. Små veje og parker sorterer under byen, store veje under landet. Klagenfurt har 90.000 indbyggere. Fra rådhuset drog vi med bus ud for at se stadsgartneriet, der har 200 personer ansat om sommeren og 100 om vinteren, og man var godt tilfreds med forholdene fortalte stadsgartneren.

Det var faktisk et spændende og imponerende tiltag, hvor man har taget hensyn til økologien ved etableringen. Til gødning bruges eget fraklip. Alt bliver oplagret til senere brug – også flis, ligesom regnvandet gemmes. Man har i stadsgartneriet 900 kvadratmeter, og man har været selvforsynende i 5 år. Stadsgartneriet er fuldt økologisk, og man beskæftiger handicappede til en mindre løn, men de



er så beskæftiget i stedet for at være på bistand.

Man havde nogle arbejdsvogne med små hjul. De står mere stabilt, når de skal transporteres. Vognene er en dansk opfindelse mente stadsgartneren at vide). I drivhusene var der meget højt til loftet, det giver en stabil temperatur. Blomsterbordene kan let rulles sideværts, så der bliver plads til, at man kan bevæge sig imellem bordene. Blomsterne bliver vandet i bunden, og jorden blandes med naturaffald og hornstof. Hele afdelingen koster kommunen 8 mill. € om året. Det svarer til, hvad 1 cigaret om dagen pr. indbygger koster.

Efter besøget i gartneriet kørte vi med bussen til Europark, hvor vi vandrede rundt i den flotte park, indtil det blev frokost. Frokosten spiste vi ved Wörthersee i den samme restaurant, som dagen før. Wörthersee er 18 km lang, og vandet er 23 gr. varmt. Det er en drikkevandssø, fordi der er tale om grundvand. Vandet er meget rent, selvom der er Europas største udendørs svømmebassin i søen. Vejret var nu blevet meget bedre med varme og sol fra en helt blå himmel.

Kl. 13,50 kørte vi igen af sted med bussen. Denne gang for at se byens plejehjem, hvor der blev holdt foredrag af en dame fra rådhuset. (Vi var nu så trætte, at en del af selskabet fik en lille lur). Bagefter var der rundvisning og til sidst kaffe og kage. Plejehjemmet havde 180 beboere fordelt på 3 afdelinger, og man giver også mad og logi (et andet sted) til hjemløse. Man skal være mindst 60 år for at kunne bo på selve plejehjemmet. Tidligere hed det borgerhjem og var kun for folk fra Klagenfurt by – nu tager man også folk fra udefra og er et alderdomshjem. Man betaler 80% af sin aldersrente til hjemmet, som ikke er kommunalt. Derefter gik vi tilbage til hotellet. Det var ikke ret langt og ikke svært at finde. Det tog kun 10 minutter. På hotellet afleverede vi alt overflødig gods (regnfrakker, jakker m.m.) og så gik vi individuelt ind i byen igen. Vi gik ind til rådhuspladsen, og undervejs besøgte vi (Jørgen og jeg, Kirsten og Robert) den katolske domkirke, som var meget stor og flot. På rådhuspladsen så vi på statuen af Maria Theresia, og på byens vartegn, dragen, inden vi satte os på en udendørs restaurant og fik en drink. Jeg skrev et enkelt postkort til Gitte, og på vej til en postkasse så vi yderligere en kirke – en jesuitterkirke, som også var pæn indvendig, men ikke nær så flot som domkirken. Så var det tid til at mødes med resten af selskabet for at gå hen og spise aftensmad, inden vi vandrede hjem til hotellet for at gå i seng (og skrive dagbog). Næste dag skulle vi af sted kl. 8,30. Det blev bestemt, at vi skulle tage en bustur ud i landet, inden vi skulle til lufthavnen om søndagen, da der ikke var nogen arrangementer den dag.

3. dag. Lørdag d. 8/9.



Vi kørte ind til rådhuspladsen, hvor nogle fra rådhuset ventede på os for at vise os seværdigheder i byen. (Det varer meget længe at køre ned til byen med bus, fordi tunnelen ved vores hotel er for lav for busser. Man kan gå strækningen på et kvarter) Vi startede på

pladsen, hvor vi først så lindormen, der har stået på pladsen siden 1490.

Efter 2. verdenskrig (hvor Kärnten kom i den britiske zone) satte 4 britiske soldater sig på lindormen og knækkede dens hale af.

Klagenfurt har fået sit navn, fordi man klagede over ormen, der hærgede i det nærliggende skovområde. Man fik at vide, at man skulle ofre en jomfru hvert år. Til sidst var der i Klagenfurt ingen tilbage, og så klagede man og fik det råd at sætte en stor krog inden i en okse. Da ormen så spiste oxen fik den krogen ind i sig og kunne slås ihjel.

Næste punkt var statuen af dronning Maris Theresia, der havde 16 børn.

En, Marie Antoniette, blev dronning i Frankrig, og en anden Marie Anne, boede i Klagenfurt og sørgede for, at få sin mor til at indføre skolegang i 6 år for alle børn. Hun sørgede også for sommerferie til børnene fra skolegangen i 2 måneder, så de kunne hjælpe med at arbejde i landbruget.

Bernhard von Spanheim grundlagde Klagenfurt. Han levede fra MCCII til MCCVI – (1202 til 1256). Der er udgravninger i gang på Magdalenburg af antikke romerske bygninger. Byen brændte i 1500 tallet, men blev genopført. Vi så også en ønskebrønd. Efter en legende skulle der have været en stor rig by, hvor Wörthersee nu ligger, men man gik ikke i kirke. Man bad indbyggerne 3 gange, men det hjalp ikke, og så åbnede Wörthersømanden for vandet. Man sagde også, at hvis man tog om hans finger, kunne man få et ønske opfyldt – men det var ikke sikkert!

I 1680 hærgede pesten i 3 år, og 3 år senere slog man tyrkerne i Wien.

På byens smukkeste plads, Neues Platz, står Justitia, der er blind. Man ser også på en gavl hovedet af en bagerlærling, der blev uretfærdigt hængt. Derfor hænger hovedet lige over for det hus, hvor dommeren boede, så han måtte se det hver dag som straf. Der findes 60 indergårde designet af en italiensk arkitekt. Vi så kun 1 af dem, og den var både harmonisk og smuk. Mange arkitekter kommer til Klagenfurt for at få inspiration fra indergårdene. I den anden ende af pladsen var landdagshuset for Kärnten, hvor der er våbenskjold af de vigtigste familier i politikernes sal. Vi havde desværre ikke tid til at gå derind og se dem. 500 familier er malet på 665 malerier.

Der er 3 trappetrin ved huset til hjælp ved bestigning af landdagsmændenes heste.

Heldigvis lå jernbanestationen væk fra den gamle bydel, så bombardementerne under 2. verdenskrig kostede ”kun” 542 døde. Horst viste os en bog med billeder af de bombede huse. Jeg bad om at måtte se et af billederne, og så gav han mig til min store overraskelse, bogen og sagde, at jeg måtte få den og beholde den. Man synger godt i Klagenfurt, og der arrangeres derfor en masse koncerter rundt omkring.

Vi kom også til Herrenstrasse, hvor de fine herrer boede. Som kuriosum kan nævnes, at Napoleon har boet i nr. 12.

Landdagshuset har et 97 m. højt tårn, og indtil år 1700 var der kirkegård på stedet, så nogle gamle gravsteder er nu indfældet i muren. Udsigtsgalleriet ligger i 50m´s højde. I gamle dage var der brandvagt i tårnet, og vagtmanden havde en råber, så hans advarsel kunne høres langt. Vi så også ”løvehuset” med løvehoveder – tegnet på magt. Tidligere var byporten også dekoreret med løver. Efter rundgangen var vi inviteret til besøg i stadsgalleriet, hvor vi så en Andy Warhol udtilling og fik et glas champagne. Andy Warhol kom fra et kulminemiljø og følte sig underlegen i det kunstneriske miljø. (Han levede fra 1925 til 1989). Det var en ære for ham at komme til New York for at komme i grafisk lære. Ved 12-tiden var der afgang med bus til Magdalenberg, hvor Klagenfurt kommune gav en storslået middag i fantastisk flotte omgivelser i kroen ”Gipfelhaus”. Der var fotoorgie med udsigt over grænsebjerge, og en lille kirke på toppen. Det er et populært sted for vielser, og vi så også et bryllup, hvor brudeparret og gæsterne var i nationaldragt, nogle med lederhosen.

Efter opholdet på Magdalenberg, kørte vi ad en vej med ”hårnålesving” tilbage til Klagenfurt. Her havde vi pause til kl. 17,00, hvor vi igen gik ind i byen for at se på den ny city-arkade, der er bygget, hvor der tidligere lå en skofabrik. Vi nåede lige at være der et kvarter før lukketid, som viste sig at være tidligere end vi havde ventet. Det var selvfølgelig ikke tid nok, så vi nåede ikke at få købt noget som helst! Så gik vi en tur og genså stederne fra formiddagens rundvisning, hvor en ansat fra kommunen var en fremragende guide, der talte et så tydeligt tysk, at det næsten ikke var nødvendigt for Horst at oversætte. *Vi var nu efterhånden trætte og tørstige – så vi satte os på rådhuspladsen udendørs på et traktørsted og fik noget at drikke. Vi så lige en ung dame bestige dragen og sætte sig på den, selv om det var forbudt, inden resten af holdet kom lidt i kl. 20.*

Vi skulle spise i Landhaushof, huset vi også havde set om formiddagen – det var huset med de 2 tårne. Denne aften skulle vi sidde udenfor, og det blev lidt af en kølig affære, for det var koldt om natten, selv om det var varmt om dagen. Jeg tog gullaschsuppe, fordi jeg havde spist så meget til frokost, men jeg fik en kæmpeportion og en apfelstrudel til dessert, så jeg var overmæt igen. Klokken 10 gik vi den sædvanlige vej tilbage til vores hotel – først forbi mosaikkerne af venskabsbyernes våbenskjold, så rådhuspladsen, forbi jesuitterkirken, over trapperne ved resterne af den gamle bymur- forbi politistationen og plejehjemmet og endelig gennem vejtunnelen – så var vi der. Vi skulle bruge vores værelsesnøgle for først at låse os ind i hotelbygningen, derefter for at komme ind i og bruge elevatoren – alle steder virkede nøglen – undtagen, som det sidste sted – i døren til vores værelse, hvor hverken Jørgen eller jeg kunne få systemet til at virke. Heldigvis kunne Robert klare det.

4. dag. Søndag d. 9/9.

Hjemrejsedag: Vi skulle spise morgenmad inden kl.10, forlade værelset inden kl.11, og tage af sted på vores sidste udflugt kl. 12.

Vi havde pakket alt vores grej, for vi skulle have det med på udflugten, som skulle ende med at bussen kørte os til lufthavnen for hjemrejse.

Vi kunne sætte vores kuffertyer m.m. i receptionen på 4. sal i vores "Dach Hotel", og så kunne vi nyde tiden til vi skulle af sted kl. 12, ude på den store tagterrasse i fint solskin. Det var aftalt, at Arne skulle fortælle om Østrig i almindelighed og Klagenfurt i særdeleshed. Han fortalte om det østrig/ungarske rige, hvor Habsburgerne regerede fra 1385 som henholdsvis kejsere og konger. Da



riget var på tabersiden i 1. verdenskrig blev riget delt i en del nye lande. Jugoslavien tog en del og Italien en anden del. I nogle grænseområder, bl.a. Kärnten blev der folkeafstemning i 1920. 50% af befolkningen i Kärnten stemte for Østrig. Slovenien, Kroatien og Serbien skulle ud af Østrig. Østrigs første republik måtte i 1930'erne følge Tyskland, og demokratiet i Østrig var derfor slut. Hitler var østriger, og han lavede kuppet om "Anschluss". Hitler blev kasseret i den østrigske hær, og derfor tog han til Tyskland. Her blev han heller ikke optaget på kunstakademiet (han malede amatøragtigt) og det gjorde ham frustreret. Han var en ynkelig type, der aldrig har haft arbejde. Han blev heller ikke accepteret som politiker, fordi han ikke var tysker! Så lavede han sit eget parti. Efter 2. verdenskrig blev Østrig delt i 4 zoner, og Kärnten kom i den britiske zone og fik en demokratisk præsident. Russerne afgav kun 2 steder – Østrig og Bornholm. Disse steder skulle være neutrale til evig tid, forlangte russerne.

Der er 9 forbundslande i Østrig, og stedet vi spiste på dagen før var Kärntens provinsparlament. Kärnten ligger på Østrigs solside i det sydligste Østrig og syd for Alperne.

Der er 3 kulturer i Østrig: germansk, slavisk og romansk. Carintia er latin og betyder romansk kultur. Man havde jern og kobber på stedet, og det højeste bjerg var på 3.798 m = Gross Glockner, og der er en 8 km lang tunnel gennem bjerget.

Han forklarede om navnet Klagenfurt. Man klagede over Lindormenplagen – furt betyder vadested. Kärnten er kommet i fokus p.gr.a Jörg Haider (1950-2008), der kørte sig ihjel i en brandert. Vi kørte op i bjergene, mens Arne talte, og vi spiste frokost et dejligt sted, Mostschenke Müller. Horst og hans "bankrådgiver" var med og - som sædvanlig - meget hjælpsom, når der opstod problemer. Denne dag var det søndag, og begge var i flotte nationaldragter.

Efter frokosten og lidt sight-seeing på stedet, kørte vi hen til den gamle hovedstad St. Veig, som var et fantastisk sted, og undervejs holdt vi en fotopause ved borgen Osterwitzer, som ligger på en bjergtop.

Så var der bare kørsel til lufthavnen tilbage og indcheckning – først i Klagenfurt og senere i Wien. Vi nåede velbeholdne og efter en dejlig tur til Kastrup kl. 22. Derfra tog vi en Taxa hjem, (5 personer igen).



S l u t